

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**ВИСЛОВЛЮЙМОСЬ
УВАЖНО**

**Тридцять-Шоста Неділя
після П'ятидесятниці**

**SPEAK WISELY
Thirty-Sixth Sunday after
Pentecost**

**PARLEZ SAGEMENT
Trente-sixième dimanche
après la Pentecôte**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

У сьогоднішній Євангелії (Лк. 18:35-43) ми чуємо, як Господь наш Ісус питає сліпого: «Що ти хочеш, щоб зробив Я тобі?» Це питання наче б то зайве. Хіба це не було очевидним (особливо Ісусові), що ця людина хотіла побачити? Звичайно, було! Однак його вислів своєї потреби був важливим – а навіть невід’ємною частиною процесу його зцілення. Він повинен був висловити свою потребу. Він повинен був назвати те, що він бажав від Господа.

Це не було марною вправою – він же отримав те, чого просив! Господь наш Ісус дав йому дар зору. Яка ж радість! Яке свято - ще більш цінне від того, що він сам зіграв важливу роль у цьому диві. Він виявив віру - а віра є ключем до отримання того, чого ми бажємо у Бога. Саме з цієї причини і поставив Ісус це питання перед Його відновленням зору у сліпця. *Він дав йому нагоду висловити свою віру.*

Наші слова дуже важливі! Всі наші слова мають значення, але ті, якими ми висловлюємо свою віру (або відсутність її) мають особливе значення. Це одна з причин, чому для нас так важливо молитися кожен день - регулярно, послідовно. З цієї ж причини «Символ віри» («Вірую в єдиного Бога...») є однією з наших найцінніших Молитов, разом, звичайно, з Молитвою Господньою, Молитвою до

Святого Духа («Царю Небесний...») і Ангельське вітання Богородиці («Богородице Діво, радуйся...»).

Ми завжди повинні звертатися до Бога й своїми власними словами, розповідаючи Йому про наші потреби, признаючись до наших сумнівів і наших гріхів, та дякуючи й прославляючи Його за хороші речі, яких Він дає нам *щодня* - а навіть за ті, які не виглядають нам хорошими на даний час. Господь діє через нашу людську мову! Якби сліпець не висловив був свою потребу Господеві, то Він не був би в змозі задовольнити цю потребу. Він дав нам дар вибору своїх дій (по-грецьки «автексусіон»), як частина образу Божого, в який ми створені, і Бог цього не порушує! Ми повинні питати, щоб отримувати. (Звичайно, правильним є заувага, що в Своїй безмежній щедрості Бог дає нам багато речей *і перед тим*, ніж ми просимо їх у Нього! Проте, ми не повинні сприймати такі подарунки як належні нам.)

Ми повинні висловлюватися мудро. Ми повинні пам'ятати, що дар, даний нам несе з собою і *відповідальність*. Коли ми отримуємо його, ми повинні належно користатися ним. Чоловік, що був сліпим а міг тепер бачити, таким чином, став таким, який повинен від тоді приймати більш активну роль у суспільстві. Він повинен був знайти роботу, як людина, яка могла тепер бачити. Він повинен був знайти способи, щоб поділитися своїм даром, допомагаючи іншим. У нього вже не було жодного виправдання для перебування на узбіччі суспільства. Він повинен був увійти в соціальний процес з усіма його тисками, деформаціями та випробуваннями, як і з його радостями і втіхами. Могли б у майбутньому бути й часи, коли він, можливо, озирався б у минуле з деякою ностальгією на той час, коли його життя було простішим. Але він не міг би вже повернутися до попереднього свого стану. Подарунок був безповоротнім.

Навчившись від нього, давайте висловлюймо свої потреби Богові, і давайте висловлюємось розумно. Просімо і будьмо готовими і отримувати і ділитися з іншими.

SPEAK WISELY
Thirty-Fifth Sunday after
Pentecost

In today's Gospel (Luke 18:35-43) we hear our Lord Jesus ask the blind man: "What do you want Me to do for you?" This question seems to be superfluous. Was it not obvious (especially to Jesus) that the man wanted to see? Of course it was! However his making the request was an important part of his healing. He had to express his need. He had to name what it was that he wanted of the Lord.

This was not a useless exercise – the man got what he asked for! Our Lord Jesus granted him the gift of sight. What joy! What celebration – all the more precious in that he himself has played an important part in the miracle. He had

PARLEZ SAGEMENT
Trente-cinquième
dimanche après la
Pentecôte

Dans l'Évangile d'aujourd'hui (Luc 18:35-43), nous entendons notre Seigneur Jésus demander à l'aveugle: «Que veux-tu que Je fasse pour toi?» Cette question semble superflue. N'était-il pas évident (surtout pour Jésus) que l'homme voulait voir? Bien sûr, il était évident! Cependant, le procédé de faire la demande constituait une partie importante de sa guérison. Il devait exprimer son besoin. Il a dû nommer ce qu'il voulait du Seigneur.

Ce n'était pas un exercice inutile - l'homme a obtenu ce qu'il demandait! Notre Seigneur Jésus lui accorda le don de la vue. Quelle joie! Quelle fête -

shown faith – and faith is the key to receiving that which we wish from God. This was the reason for Jesus' question prior to the restoration of sight. *He gave him an opportunity to express his faith.*

Our words are important! All of our words have significance, but those by which we express our faith (or lack thereof) are of particular importance. This is one reason why it is important for us to pray every day – regularly, consistently. This is also why the Symbol of the Faith or Nicene Creed (“I believe in one God...”) is one of the most valuable prayers we have, together, of course, with the Lord's Prayer, the Prayer to the Holy Spirit (“O Heavenly King...”) and the Angelic Salutation to the Theotokos (“Rejoice, O Virgin Theotokos...”).

We should always turn to God with our own words as well, telling Him of our needs, confessing to Him our doubts and our sins, thanking and praising Him for the good things He gives us *daily* – and even for those things which we might not see as being good at the time. The Lord works through our human speech! Had the blind man not spoke his need to the Lord, He would not have been able to meet his need. We have been given the gift of choice of actions (in Greek “autoexousion”), part of the image of God in which we are created, and God does not violate that! We must ask to receive. (It is, of course, also true that in His boundless generosity God gives us many things *even before* we ask! We ought not to take such gifts for granted, however.)

We must ask wisely. We must remember that a gift given to us brings with it a *responsibility*. When we get it we must use it in a proper way. The man who had been blind and could now see, thereby became someone who had to take a more active role in society. He had to find employment as a person who could see. He had to find ways to share his gift by helping others. He no longer had any excuse for staying on the sidelines of society. He had to enter into the social process together with all of its

d'autant plus précieux qu'il a lui-même joué un rôle important dans le miracle. Il avait montré la foi - et la foi est la clé pour recevoir ce que nous voulons de Dieu. C'est la raison pour la question de Jésus avant la restauration de la vue. *Il lui a donné l'occasion d'exprimer sa foi.*

Nos paroles sont importantes! Tous nos mots ont une signification, mais ceux par lesquels nous exprimons notre foi (ou son absence) sont d'une importance particulière. C'est une des raisons pourquoi il est important pour nous de prier chaque jour - régulièrement, de manière cohérente. C'est aussi pourquoi le Symbole de la Foi ou le Credo de Nicée («Je crois en un seul Dieu ...») est l'une des prières les plus précieuses dont nous disposons, ainsi que, bien sûr, avec la Prière du Seigneur, la Prière à l'Esprit Saint («O Roi céleste ... ») et la Salutation angélique à la Theotokos («Réjouis-toi, ô Vierge Theotokos ... »).

Nous devrions toujours nous tourner vers Dieu avec nos propres mots aussi, Lui parlant de nos besoins, Lui avouant nos doutes et nos péchés, et le louant et remerciant pour les bonnes choses qu'Il nous donne *tous les jours* - et même pour les choses que nous ne pourrions pas considérer comme étant bonnes à l'époque. Le Seigneur agit à travers notre langage humain! Si l'aveugle n'avait pas exprimé son besoin le Seigneur n'aurait pas été en mesure d'y répondre. Nous avons reçu un cadeau de choix d'actions (en grec «autoexousion»), une partie de l'image de Dieu dans laquelle nous sommes créés, et Dieu ne viole pas ça! Nous devons demander à recevoir. (Il est, bien sûr, aussi vrai que Dieu dans Sa grande générosité nous donne beaucoup de choses *avant même* que nous Lui en demandions! Par exemple, nous ne devons pas prendre ces dons pour acquis.)

Nous devons demander à bon escient. Nous devons nous rappeler que le don qui nous est donné apporte avec

pressures, strains and tests as well as its joys and consolations. There may have been times afterwards when he may have looked back with some nostalgia to the time when life had been simpler for him. But he could not go back. The gift was irrevocable.

Learning from him, let us speak out our needs to God, and let us speak wisely. Let us ask and be ready to receive – and then to share with others.

lui une *responsabilité*. Lorsque nous l'obtenons, nous devons l'utiliser d'une manière appropriée. L'homme qui avait été aveugle et ne pouvait voir est maintenant devenu quelqu'un qui a dû jouer un rôle plus actif dans la société. Il fallait trouver un emploi en tant que personne qui pourrait voir. Il fallait trouver des moyens de partager son don en aidant les autres. Il n'avait plus aucune excuse pour rester à l'écart de la société. Il a dû entrer dans le processus social avec l'ensemble de ses pressions, ses souches et ses tests ainsi que ses joies et ses consolations. C'est possible que plus tard il ait regardé en arrière avec une certaine nostalgie à l'époque où la vie était plus simple pour lui. Mais il ne pouvait pas revenir en arrière. Le don est irrévocable.

Avoir appris de lui, parlons de nos besoins à Dieu, et parlons à bon escient. Demandons et soyons prêts à recevoir - et ensuite de partager avec les autres.